

Çağatay Çağlayan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

-Mehmet Akif Ruhuna-

Rahat uyu;
yüzüyor bu şafaklarda emanetin al sancak berak mı berrak;
Ezelden beri hür yaşamış milletin süsüdür elbet parlayacak...

Yurdun üstünde tüten binlerce ocak;
Elde bayrak dilde tekbir Allah Allah;
Diz çökmedin, çökmeyeceğiz iznillah...
O bizimdir O bizim mukaddesin;
ervah-ı bakiyeden Heyub bir Ceş-ül Azîm;
Nesilden nesile Ebbed-Allah...

İki veseni kafadar;
Yekdir emeli yurtta infilal islam'a istidlal.
Harici Bedhah, dahili Bed-Buk;
Bed-buk un boynunda kalın bir eglal;
Gayeleri kahreni ihtilal..
Ah görseydin dolunaylı o gece Lal cihan oldu Bütal;
veseni kafadarlar ise izlal...

Kahrındandır kahraman ırkıma şiddetli celal;
O gece nazlı hilalin inkilali etti bizi belal.
Olsun dökülen kanlarımız ona helal;
Haktır elbet hak-perest halkıma ile-l-ebed istiklal...

Hür doğmuş hür yaşarım;
Bana zincir vuracak düşmanın aklına şaşarım...
Deseler ki cihan senin olsun tek boynuna vuralım tasma;
Son sözüm olur; beni yarına bırakıp da asma...
Şuracık da vur; tek mermi yetmez iki kere vur beni;
Ölmaz mı; öyleyse parçala...
Derim ki; üç parça yetmez yüz binlere böl beni...
Hürriyete iptila bir milletin evladım;
Patlarım volkan gibi yakarım da gene hür yaşarım...

Garbın afakını saran çelik zırhlı duvar;
Nifak ekti şimdi; şark dan bize huvar...
Tek diş şöyle dursun buyurmuş peygamber tek gözlü Deccal var...

Ëcdadım rahat uyu; ulusum korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar;
Ömer ahlaklı halis demir gibi sert Mehmet im cephelerde Cemmaz-süvar;
Bu vatan dolup taşar bivar bivar göğsü iman dolu binlerce mücahid var...

Ey mağfur yurtdaş! Tasa etme sakın sahipsiz değil bu Mavtın;
Ahvadin siper etti gövdesini önüne yattı tankın...
Serden geçti millet aşınası bu aşkın; gıpta ile baktı cihan pek şaşkın;
Bir kıvılcım yeter gönüller taşkın...

Hakkıdır milletin vadettiği günler hakk'ın;
Ama yarın ama yarından da yakın...
İhtilab ile değil bihakkın la bişartın, la bişartın...

Şarktan garba hattın dört bir yanı puslu göz yaşı, şehidimin kanı;

Bu toprak alın teri, gözyaşıyla yoğrulmuş mukaddes hamur;
Elesefiye iş değil Akdem-i Umur...

Ben şehit oğluyum bilirim musalla taşı,hak divanı;
Nasıl basarım safi toprak diye görmeden binlerce kefensiz yatanı...
Affetmem vatanını satanı;
Size yemin size Ahd U Misak Cennet vatan bizimdir payidar kalacak...

Minarelerden şarka var gür bir sada;
kıblemiz Beytullahtır,hane-i Huda...
Bu vatan İslamın nuruyla ıslanıyor ceda ceda;
Nasıl olmaz can feda ölüm gibidir kalmak vatandan Cüda...

Doğacaktır bir mu'ciz-eda sıksan toprağı fıskırır şüheda;
Ruhumun ebedi tek emeli vatanımdan etmek hasmımı keda'...

Ey puta tapan küffar Da'da;
coşmaya görsün bu yürek istesem de olmaz artık heda...
Can-Sıtan bela olsan iblis olsan boş;
Gördüğün toprakları,kara toprak sanma;
bu toprak Ervah-ı bakiye dolu Makber-i Şüheda....

Mabedin Arz-ı Mukaddestir zürriyetine miras;
Ne hiras bilir bu nefer ne Aras...
Olur da uzanırsa mabede murdar eli ceddini eder indiras...

Henüz varken bizde bu ihtiras;
Farzet yedi düvel üstüne dehhaşe Arras;
İktifaen ceddimi şehitlerin şahidi şahittir Ezeli...

Değdirmedik işte değdirmeyeceğiz namahrem eli;
gelmeden bize ecel-i Fitri...
Gök de hilal ve yıldız yine Münceli;
Ezanlar ki Şehadetleri dinin temeli ebedi yurdum üstünde inlemeli...

Kulağımda yine o ses,binlerce nefes;
eğilmiş Rükuda,alnı secdede;
İşte o an cennettir bize her yer cennettir bize makber;
Allahu ekber, Allahu ekber...

Ey şanlı ordu ebedi muasker;
Evlatların cephede vakkas asker;
Kerhen; kırılma bile taşın nasıl yıkılır gönül taşın;
Yükselip arşa değsin şimdi başın...

Ruhumuzun senden ilahi,şudur ancak emeli;
Mütebessim hilal, parlayan keşkeşan olsun bize Dide ban;
Nur yüzlü binlerce Mahpeyker Şadan
arşa değmiş başı ebedi nöbet tutan şüheda dan...

Pür Şa'Şaa dalgalan Nisbet edercesine ey şanlı hilal;
Olsun Haç ile davut yıldızlı cüzazeye izlal...

Kanlarımız sana can, canımız Nemek- helal;
Ebediyen sana yok ırkıma yok İstizlal;
ebediyen ümmetime yok istidlal...

Son kelağ,kırıldı kalem:
Adâlet-i İlâhiye:
Hadd-i Zâtında;
Hürriyet zindanında;
Ehli-hak dan mukaddes bir kelepçe ruhunda;
Her nefesi bir ihtilal Pür-fer istikbal;

Müebbeten İstiklal Müebbeten İstiklal...

Çağatay Çağlayan

Ahir zamandır...

Ahir zamandır;
İsa bizden yana Musa bizden yanadır...
Dört büyük kitap bizden yanadır...
Mekana inat Zaman bizden yanadır...
Şeytana nispet ateş bizden yanadır...

Çağatay Çağlayan

Al beni oyununa çocuk

Bırak şimdi ölmeyi çocuk;
hiç yaşamadın henüz nereye...
Dur bir an için ve kaldır başını göğe;
Uçuşan kuşları gör,doğan güneşi;
Parlayan yıldızları ve rengarenk kelebekleri...

Bak etrafına çocuk; masmavi denizi gör;
yemyeşil vadiyi,sık ağaçları,açan çiçekleri...
Yeni doğanları gör çocuk;
seni bekleyen büyük sevdaları...

Kaybetme hiç umudunu
karanlığın içindeki ışığı gör çocuk;
Olsa da insanlar sahte,
insanlar zorba ve hava soğuk...

Qalmadı mı hiç arkadaşın hepsimi öldü çocuk;
Üzülme al beni oyununa;
uyuşamayız deme; kan kardeşin olur senin;
öldüremesinler diye içimde sakladığım çocuk...

Çağatay Çağlayan

Al sancak

Al sancağın benzi solmuş;
sanki kan çekilmiş yurdumun damarlarından...
şifa niyetine kurtulmalı şimdi;
sülükler den ve yarasalardan...

Çağatay Çağlayan

Alaca kedi

Alaca renkli bir kedi gelirken üstüme üstüme;
Ve ben yürüyorken öteden beri ıslak sahildeki kayalıklar üstünde...
Başka amaçlar peşinde iki can kesişmişti yolumuz bir düzlükte;
zeminin kayganlığına inat tutunmalıydık hayata ikimizde;
Öyle yorgun muşuz ki meğer hayır sözü geçmedi bedene;
gözleriyle konuşuyordu sanki benimle;
oturalım birlikte diyordu bana üç avuç kadar kuru kalmış bu son yere...
o kaçmadı bende çekilmedim geriye;
ve oturduk aynı yere...
Yasladı bedenini belime sardı kuyruğunu belime...
Hiç dokunmadım ona geriye çekilmedim bile;
Dakikalarca oturduk uzun uzun birlikte ve istemsizce...
Paylaşmıştık iki can o kuru yeri seve seve...
Aynı dili konuşup da uyuşamayanlara inat;
razıydık birbirimizden ikimizde...

Çağatay Çağlayan

Alem-i Berzah

Ne çok kapı var Şu gökyüzünde geceleri nümayan;
Nasil görür bunu Na-binayan!
Ne sadece bir pusula,
ne de süs kandilidir Şu parlayan...
Ezeli ilizyondur bu sırların sırrına Şayan;
Zamanla sönüp kararan;
Alem-i Berzah Arşa açılan! !

Çağatay Çağlayan

Annem

Ŗu benim Annem Mert kadın;
Yer yarılrsa,kıyamet kopsa
O,kutsi davasının derdinde ;
Kale gibi sağlam...
Gözü pek bir muhafız gibi bakışları üstümde...

Beşikteyken ettiği ninniden ahid'in ölesiye peşinde...
Asaletli Mahpeyker...
gece gündüz parlayan Zühre!
Beyaz bir gül GÜLBELAZ
güllerin içinde...

Çağatay Çağlayan

Asker yemini

Dağlar şahit gülüm dağlar şahit;
Şehitlerle ettik büyük ahit;
Alnının ortasından vurup itleri;
Leş gibi sürüklemek için bataklarda ant içtik...

Öfkemiz inletti dağları taşları;
Gökler şahit gülüm gökler şahit;
yankılandı feryadımız;
ürküttü kartalları ve çakalları...

Her şafak bizim için nimet;
İntikam için nöbet üstüne nöbet...
Şan için şeref için;
Toprak için millet için sabret...

Tasalanma gülüm tasalanma;
Alparslanın, Timurun,
Fatihin, Selahaddin'in kanı dolaşüyor bedenimizde
korku nedir bilmeyiz;
Yedi cihan bir olup gelse de...

Bekle beni gülüm bekle beni;
gelecek güzel günler için bekle beni;
Döneceğim sana ya ölü ya diri;
bedenim dönmese bile ruhum senindir ebedi...

Çağatay Çağlayan

Aşka bir temel attınız

Yeşil gözlerinizle manalı ve uzun baktınız;
Sönük, viran gönlümde yeni bir ateş yaktınız...
Umudu harmanlayıp da sevdıyla gönlünüzde tırttınız;
Siz; zarif hanımefendi...Aşka bir temel attınız...

Çağatay Çağlayan

Ateşler hiç yanmasın

Aydınlık için bir mum yak karanlık kalmasın;
vermezse bir ışık ateşler hiç yanmasın...

Sevgini sun tüm insanlığa gönülden köprüler kurulsun;
Bulmazsa değerini eğer tüm köprüler yıkılsın...

Yağmur ol fidanlar üstüne dökül bir güzel orman olsun;
Yeşermezse yapraklar akan sular durulsun...

Tatlı bir söz söyle gönülden olsun;
Açmazsa çiçekler eğer kökünden kurusun...

Güneş ol yansı yağmurda damlaların üstüne;
Yedi farklı renk durmazsa gökte bir kuşak üstüne;
Bakan gözler kör olsun...

Beş yüz yıl tek bayrak altında onlarca millet yaşasın;
İbret almayan nesil tarihinden utansın....

Çağatay Çağlayan

Aziz Sevgiliye

Aziz Sevgiliye:

Ey sevgili;
Tanıtmak için gönlümü sana;
Umut dolu şiirler yazdım ve sevdalı öyküler...
Buluşup ta geceler boyu; dizelerde,satır aralarında;
hasret dolu sayfalarda;
Tutku özünden demlenmiş bir bardak sevgi içeriz belki bir gün
gönül köprümüzün boğaza bakan yamacında ve;
Aşk dolu bir sandal gezdirsin diye bizi muhabbet denizinde;
Alfabeyi ektim dostluk bahçemize...
Dallanıp yeşersin ve
kavuşmak için ihtiraslı harflerde gülümseyen hecelerde...

Kimi zaman;
Acılar ülkesinin umut dolu dağlarında aradım seni;
Acımasız Krallar şehrinde; garipler kasabası yiğitlerinin
onurlu kavgasına omuz veririz diye birlikte;
Çocuklar gibi eğlenelim diye yağmur altında;
Şükut kasabasının gürültülü meydanlarında...
Köpürdükçe serpilen damlacıklar yüzümüze vursun diye...
Yemyeşil bir vadinin taşkın Çağlayanlarında;
Göz yaşı döken pınarların dondurucu soğuşunda...
Aşk tohumunu ekip büyütelim diye sevenler için;
Yürüyüp de hüzün bahçesinin ümit ekili topraklarında;
Ve;
Boynu bükük çiçeklerin hicranına derman;
taze fidanların köklenip tutunma çabasına;
yağmur gibi damlamak için...
Ağlayan mezarların göz yaşlarıyla yıkanıp Pirupak oluruz diye
ve dualarında rahmetlilerin;
anlaman için sana olan sevgimi;
Bahar ı kışa çevirdim kışı bahara;
Hep seni aradım seni bekledim kavuşuruz diye mısralarımda!

Yetmedi; kendimi yeterince anlatamadım sana
ve yeniden daldım sözcüklerin büyülü dünyasına belki
sihirli sözcükleri keşfederim de bağlarım seni kendime ömür boyu
hiç ayrılmayıp mısralarımda buluşuruz diye...

Yazmaya devam ettim...

Yüreği iman dolu sadıkların azim davasında;
İstiklal mücadelesinde Vatan derdinde;
Yiğitlerin meydan savaşında;
Öfkeli gençlerin intikam hirsında;
Çaresiz bir kadının hayat kavgasında;
Meteliksiz biçarenin tutunma çabasında;
Mazlumların sesini;
Pırıl pırıl gençler ilim irfan davasında;
Yayarak tüm cihana taçlandıralım sevdamızı diye;
Kifayetsiz muhterislerin saltanatını yıkıp da!

Şimdi yaklaş; dikkatle oku sözlerimi;
Sana gizli sevdami; büyük sırrımı açacağım!
Sana, senin adını vereceğim!
Artık sır olmasın itiraf edelim sevgimizi;
Ben sevgine muhtacım, sen de böyle sev beni.

Ey sevgili, en sevgili;
SEVGİLİ OKUR (!)
Tüm sözlerimi takip eden...
Geleceksin diye bekliyorum seni hep
Gönül köprümüzün boğaza bakan yamacında
mehtabın altında dilimde şiirimiz ve öykülerimiz...
Saat; kavuşmaya az kala!

Ben hep burada olacağım satır aralarında,
cümle sonlarında ve başlarında;
Peki ya sen sen de burada olacak mısın Sevgili okur!

Daha nice öykülerim var ormanlarına kimse girmemiş
ve suyundan kimse içmemiş vatan sevdalısı Şiirlerim var
ve bir güzelin nazın da hikâyeler ve bir çocuğun gülümsemesinde masallarım;
bir sana tek sana sunacağım;
Üstelik;
Düşlerimde bir kelebek canlandırdım
Şimdi kanatlandı uçuyor;
armağan olsun benden sana;
gelip konacak omuzuna...

Tekrar buluşuncaya dek Allah'ın izniyle;

Hasretle öperim ellerinden büyüğüm hürmetle;
Hasretle büyüğüm hürmetle...

Hasretle kucaklarım seni dostum hasretle...

Hasretle öperim gözlerini;
hasretle küçüğüm hasretle...

Hasretle güzelim hasretle....

Hasretle beklerim hasretle.

17.11.2016

Çağatay Çağlayan

Bilgece

'Sen olmasan ben olmazdım' dedi;
Bilge bir dost ansızın karşımda belirip de...
"Ben biz olduğumuz zaman ben oluyorum";
'Ben olmasan sen de olmazdın' diye devam etti sözlerine;
ve sıraladı peşi sıra benden bir canmış gibi
karşımda durup da bilgece...

"Doğada hiçbir şey kendisi için yaşamaz".' Dedi...

"Nehirler kendi suyunu içemez.;
Ağaçlar kendi meyvelerini yiyemez.;
Güneş kendisi için ısıtmaz.;
Ay kendisi için parlamaz.;
Çiçekler kendileri için kokmaz.;
Toprak kendisi için doğurmaz.;
Rüzgar kendisi için esmez.;
ve
Bulutlar kendi yağmurlarından ıslanmaz..; "(*)
Her şey birbiri için vardır..Birbiriyle zıt düşenler dahil
bu gerçeklikten kaçamaz..
Çıplak gözle; mantıkla bakınca her şey nasılda kaos içinde;
Kaos tan düzen doğurmuş kudret sahibi gerçekte...
Bu düzen devam edecek ebede...
Kaos devam ettiği sürece;
Eğer bir gün biterse;
Kaybolur gider benim gibi aslına muhtaç;
Toprak bir gün doğurmaz ve çiçekler kokmaz ise...

Sustu,o sustu ben sustum;
Ayrıldım oradan sona erdi inzimam;
'Biz'den eser kalmadı o an...
Ne de haklıydı aynadaki yansımam...

(*)

Çağatay Çağlayan

Bir Gece Daha Anne

Ektiğin tohumlar iek verdi Şimdi;
emek senin koklasana anne...
Uzun, karanlık geceleri ;
Gölgelik yaprak gibi titredin üstümüze...

iek büyötmek senin işin ya anne;
al eline kitabını sar yazmanı duaların dilinde;
Bir gece daha anne bir gece daha ;
kalır mısın uykusuz solmuş körpelere ...

Çağatay ağlayan

Bir müphemdir zaman

Ne geçmişte yaşıyoruz ne de gelecekte;
Hiç olmadık şimdiki zaman içinde...
Zaman durmadan akıp giden bir nehir misali;
Ardında bıraktıkları ve önüne kattıkları...
Arama hiç boşuna bulamazsın ortasını...
Ya geçmiştir bir an ya da gelecek;
Yok olmadı şimdiki zaman hiç gelmeyecek...
Bir müpheme doğru sürüklenirken henüz;
İnsan kayık misali cesedinin içinde;
mümkün mü hiç durdurmak akıp giden anı...
Görebilmek için şu anı önce cesetten kurtulmalı;
Ölümler görebilir mi hiç yaşama has olanı!
Saniyeler atıyor anbean;
Bir geçmiş bir gelecek, bir geçmiş gelecek;
Durmak mümkün mü ortasında...
Zaman ne geçmiştir ne gelecek;
Başı ve sonu bir hizada iki yanılısama anı;
Canlı ruhlar için değersiz yaşayan ölümlere ver onu;
Ebedi zamansızlık altında ölümlere has sahte bir zaman yolu...

Çağatay Çağlayan

Bu derde aşınayım; Atom altı parçasıyım

Parçacık fiziği deneyi gibi hayatım!
Mantık sınırları içinde ve eşit şartlarda hareketlenen yirmi atom altı parçacığın aksi
istikamete yönelen onuncu parçasıyım!
Aynı şartlarda bir diğer deneyin de yedinci parçasıyım!
Açıklanamayan gizem hep varsayım...
Ben bu derin sırrın hastasıyım...
Bu kudret aşığı;
Son nefese dek süreceğim bir deney;
Bin dermana değişmem
ben derdimin aşınasıyım...

Çağatay Çağlayan

Cinler Zafer Dansında

Doğuyu çevrelemiş ateşten bir halka ;
Şimdilik söz İblis ve maşaların da ...
Feryat figan sesleri ölüm çığlıklarından bir orkestra ;
Halka içinde bir düğün ,cinler zafer dansında ...

Hristiyanı, yahudisi,evangelisti,masonu yan yana ;
En büyük silahları sermaye ,para ...
Bedenler oldu paramparça, kalplerde derin yara...
Ruhunu satmış insan, kan dolu kadeh tokuşturma da ...

Elbet dönecek bir gün rüzgar öbür yana ;
Sönecek ateş ölü çocuklar diyarında ...
Çocuklar şimdi ateş yakmakta cehennemdeki dansa...
Davet var onlardan ;
Hudut bilmez insana ,cinlere ve şeytana ...

Çağatay Çağlayan

Çaçaron

Bir büyük illettir bu Cihanı eyledi zillet
O gün yakındır kurtuluyor ümmet
Dominyon,Siyon,Lejyon..
Cet'di kırık soydan Müteassif Fermason..

Sizden yana Mekan
Bizden yana Zaman...
Esirgeme lafını Cibillet den Çaçaron...

Elbet buluşuruz orada ne sağda, ne solda, ne de ortada...
ille Ukba da elbet Ukba da...

Çağatay Çağlayan

Çok Eski Dost

Fikrimiz başka kararımız başka olsa da;
Yollar ayrı,yazımız farklı olsa da;
Ekilse nifak tohumları girse bile tefrika;
Kenetlenir yine vatan için tek yürek oluruz sonunda
Kalplerimiz bizim çok eski dost...

Çağatay Çağlayan

Dağlar devrildiğinde kardeşim dağlar devrildiğinde

Meydanlara kardeşim meydanlara;
çıkma sakın meydanlara;
güvenip de dağlarına...
kanma sakın kahpelere;
kan kokan katillere;
kin tutan yosmalara...
yem olma;
Maskeli şeytanlara...
Nursuz suratlara...
Vatanın, imanından
Canından, kanından eder seni kullanırlar...
Şunu bil ki kardeşim şunu bil;
onlara dünyevi menfaat;
sonunda sana zulüm vardır!
İki cihanda zarar vardır;
Kır bütün putlarını kurtul ki;
Kinlerinde boğacak karar vardır!
Dağlarından yüce;
dağları delen bir ilahi kudret vardır!

Şiirimi görmezden gelme;
Alma sakın hafife!
Kanun vardır nizam vardır;
Meydanlarda kardeşim meydanlarda
Sabrın da sonu vardır...
olmaz sonra ne gönül ne hatır;
size kanlı meydan kalır!

Gel sen, seni dinle!
Vatanından milletinden,
dininden imanından kendini irak etme.
En büyük güç bizden yana kardeşim bizden yana!
Arkamızda TEKBİR Allah vardır...
Sebat et; kal bizimle
batılın karşısında dimdik dur ve eğilme
İnanırsan azimle;
sana vaat edilmiş günler vardır;
Şunu bil ki kardeşim şunu bil;
Kayıp bir asır ve mübeddel bir nesil vardır;
Ama gün olur aşra bedel;
Dağlar devrildiğinde kardeşim dağlar devrildiğinde;
onlara yaşlı;
bize şanlı meydan vardır...

Çağatay Çağlayan

Dev aynasında cüceler

Yenilmez neferleriz bayrak elimizde
İstiklal marsi;
anadolu Sarkilari
dilimizde...
Bir ölüp bin dirildik o gece
Ervah-ı bakiyeden askerce

Ezanlar dinmez bayraklar inmez
Şehitler ölmez vatan bölünmez
Bu sözleri ve sahibini susturamazlar;
Yürekten kıt,dev aynasında Cuceler

Çağatay Çağlayan

Devlet-i Türk-İslam

Uyuyan dev uyanacak kardeşim;
Diriliş bittiği yerden başlayacak....
İstanbul'un fethinden; Preveze zaferinden,
Hilafet sancağından; İmparatorluk bayrağından...
Ay yıldız o gün başka türlü dalgalanacak;
ve güneş bir başka doğacak....
Abdülhamitten bugüne;
Otuzbir Martın mahkemiside yapılacak kardeşim;
Duyulacak kardeşim Çanakkale de destan yazmış ;
Yetmiş altı isimsiz kahraman paşanın adı da duyulacak...
Bilecek millet;
İttihat ve terakkinin İMRO terör öğütü olduğunu da
Bilecek...
Ortadoğudaki can pazarının;
Müslümanlar arasındaki nifakların sebebinide...
Mezhep savaşlarının failinide ifşa ederek dirilecek
bu ümmet...
Adnan Menderes idamının;
Dört darbenin;
FETÖ'nün, Pkk'nın, Deaş'in, El-kaidenin;
Charlie hebdonun, Fransa olayının;
Sultanahmet'in, ankara olayının;
Beşiktaş ve izmir patlamalarının sebebinin;
Tüm dünyanın suratına vurupta dirilecek...
Aslından uzaklaştırılmasındaki amacın Tevratın;
Ardındaki sırrın siyonun gizli tezgahının;
ve hepsinin köküne kibrit suyu döküpde;
hainleri edipte idam;
Şahlanacak bozkırda yine kırat üstünde;
Büyük devlet-i Türk-İslam...

Çağatay Çağlayan

Dil ve kalp istençli bir bağ içinde

Hiçbir söz yok ki daha önce söylenmemiş olsun;
Büyük laflar edildi hep teferruatı şöyle dursun...
Nice sevdalar yaşandı, kalp milyon kez dile geldi döküldü;
Şarkılar, şiirler göz yaşı olup aktı gönüllere süzüldü...
Nice büyük kavgalar edildi bir kuru toprak uğruna;
Oluk oluk kan mürekkep oldu damladı sayfalar arasına...
cenk meydanında zaferden zafere koşan komutanlar nezdinde;
Destanlar yazıldı kitap kitap yürekli yiğitler içinde...
Kaldırdı başını göğe inceledi doğayı ve taradı insan evreni;
Nice alimlerin ipini çekti bir meydanda şimdinin haklı sözleri...
Keramet dilde değildi fakat bilekte yürekte ve zihinde...
Söz söyleyen değil onu yaşayan dokunur kalplere...
Damga vurmak isterse kişi şu dünyaya yenice;
Özümserse derince ve uyarsa ancak o büyülü sözlerin erdemine;
Yeni doğmuş bir güneş gibi o zaman aydınlatır dünyayı çepeçevre...
Çok söz söylemek o halde neye çare;
olmayınca dil ve kalp istençli bir bağ içinde...

Çağatay Çağlayan

Doğrunun Ve Eğrinin Ötesinde

Ne mekan ebedi ait bize ne zaman sonsuzdur kimseye;
Bu dünya gurbet diyarı insanoğlu bir göçebe...
Hayata dair ne varsa yaşanıp bitiyor bir vakit içinde;
İrk ırk,millet millet insanlar göç halinde...
Kervanlar peşi sıra yürüyor bir bilinmeze...
Zamandan ve boyutlardan müstesna;
Bir yer, bir yer var ki öyle bir yerde;
Doğrunun ve eğrinin ötesinde...

Çağatay Çağlayan

Eskidendi canım eskiden

Yazma hiç boşuna son mektubu canım yorulma;
Kağıdın tertemiz ve tazeyken henüz sevdanın hevesi;
Eskidendi canım eskiden okurken giderdi hoşuma;
Adresinde mektubun yok artık kimsesi..

Gelsen de buralara kalmadı o eski toprak yollar;
Adresler değişti caddeler başka insanlar başka
Gönül hırsızlardan şikayetçi kalp kapıları kilitli;
Zorlayıp kırsan da kilidi bulamazsın hiç kimseyi.

Yırt at gitsin mektubunu yollama artık istemem;
Gelme artık boşuna canım yolunu gözleyemem;
Seni ben maziye gömdüm toprağı eşelemem;
Çıkarıp da bir cesedi yeniden sevemem....

Çağatay Çağlayan

Geleceksen böyle gel

Gelirsen diye sana bu Rahname!
Hafaza'lar indiğinde ve iblisin boynuzu üste bakmadan Horus!
Geleceksen böyle gel;
Düşün de bil de öyle gel!

Çağatay Çağlayan

Geriye dönemezsin

Kırdın mı güvenini birinin;
Toplasan düzemezsin...
Lekelediysen dostluğunu yalanlarınla...
Cilalasan ruhunu yenileyemezsin...
Yaktıysa yüreğini verdiği zarar birine;
Kış ortasında ayazda kalsan serinleyemezsin...
Kaybettiysen sadık birini bir hiç uğruna;
Meydan ortasında bulsan dokunamazsın...
Döktüysen göz yaşını ve aktıysa kan yürekten;
Gönül okyanus bile olsa dalgasından yüzemezsin...
Geçtiyse ömrü zamanın vicdan azabıyla;
Azabından yol yapsan geriye dönemezsin...
Son nefeste bile etmediyse hakkını helal;
Mezarına girsen de konuşamazsın...

Çağatay Çağlayan

Gökuşuğunun Peşine

Henüz çocukken ; kızlar seksek oynayıp;
ve erkekler top peşinde koşarken...
Ayrıldım onlardan düştüm gökuşuğunun peşine;
ulaşılmaz olduğunu bile bile ...
Kovaladım kovaladım yoruldu, bir köşede durdum...
O gün ben bir görünmez yol buldum...
Büyüdüm ; evlendi kızlar ve oldular anne;
erkeklerde baba ...
Ben ayrıldım onlardan usulca yine ;
Düştüm kalktım düş peşine;
Düştüm o yolun peşine...
Kaldırdım başımı göğe, yıldızlara güneşe ve evrene...
Anladım şimdi gökuşuğu bahane ;
benimki bir büyük hevesmiş ötelerin bilinmezine ...!
Bunca sene aradım durdum hep göklerde ;
Ben özümde ulaştım hedefe...
indi başım yere eğildim rükuya ve değdi alnım secdeye...

Çağatay Çağlayan

Gölgelerinin Peşinde

Yüz çevirenler hakikatin ışığına ;
olurlar karanlığa köle ...
Sırtını dönenler parlayan güneşe;
Yürürler gölgelerinin peşinde ;
Ve; edemezler tahammül haklı olan seslere...

Çağatay Çağlayan

Gönülden dostlarız

Söylemediklerimi duya biliyorsanız,
duyabildikleri mi susuyorsanız;
öyleyse; derin muhabbette
Gönülden dostlarız...

Çağatay Çağlayan

Güllerle arılar,kuşlarla ağaçlar konuşamaz mı...

Kardeşlik için kan bağı hep bir mi olmalı;
Aynı topraklar için yekvücut bir millet;
can ciğer kardeş sayılmaz mı...

Alt etmek için düşmanı eller hep silah mı tutmalı;
Sayfalar üstüne akan göz nuru;
ilim irfan,kültür sanat edası;
kalpleri derinden vuran bir silah olamaz mı...

Ölmek için uğruna güzel bir sevgili mi olmalı;
Vatan millet aşkı yüce sevdadan sayılmaz mı...

Şan şeref,mal mülk bireylerin serveti midir hep;
Özgür bir ruh bağımsız bir millet hazine sayılmaz mı...

İbadet hep camide mi olmalı;
Kalpten çıkan tatlı bir söz,güzel ahlak ibadet sayılmaz mı...

Üzölmek için birine dininden mi olmalı;
acı çeken tüm insanlık Allah'ın kulu sayılmaz mı...

Hasreti bitirmek için yollarımı aşmalı;
Gönöl köprüsünde durmak kavuşmak sayılmaz mı...

Gözden damlayan yaş ağlamak mıdır hep;
İnsan gülerken de gözden yaş akmaz mı

Mutluluk için hep aynı dili mi konuşmak gerek;
Güllerle arılar,kuşlarla ağaçlar konuşamaz mı...

Çağatay Çağlayan

Harap Gemi

Bu dünya rotası şaşmış harap bir gemi ;
hasar var gövdesinde koca bir delik ;
batması ya an meselesi...

İki tepe arasında bir gelgit büyük fırtına ;
metal gıcırdamasından bir ağlayış
savuruyor gemiyi oradan oraya ...
bak işte çekildi sular dibe vurduk usulca...

Biri zengin diğeri yoksul kayalardan oluşum ;
batan gemi içinde ben ;
iki tepe arasında kalmış bir kulum...

Bir fırtına vurmali şimdi ya batar ya çıkarız ;
durma ağla ey insanoğlu göz yaşların dökülsün ;
dökülsün ki çoğalsın sular ;
çoğalır da yükselir belki gemi ;
alır bizi durgun sular...

Çağatay Çağlayan

Hayal Kurmak

Hayal kurmak gelecekteki gerçegine sahip çıkma vazifesidir...Hayal kurmayan insanlar gerçekçi değildirler...

Çağatay Çağlayan

Hiç ayrılmadık...

Kaç mevsim geldi geçti;
Kim bilir daha kaç fecri sadık...
Biz hiç ayrılmadık;
O bana ben ona sadık...

Nice bahtiyarlıklar yaşadık;
Unutamadık;
heşheşelerde, şarkılarda
hep o günleri andık!

Nice keşakeşler musibetler atlattık;
Gönülden vurduk;
Gönülden vurulduk;
Gamlı kederle sokaklarda savrulduk...
mezar ettik, mezar olduk;
Ağlayan bir mezarın gözyaşına tutulduk
ama hiç yıkılmadık...

Hiç yılmadık; kin tutmadık...
Yandık, Kandık,
Ama;
Yan-dik eşkalimizi bozmadık!

Biz hiç ayrılmadık
O bana ben ona sadık...

Mustashiben, Müteakıben
ve müebbeten
Bir gölgem bir ben!
ALLAHA ISMARLADIK

Çağatay Çağlayan

Hidayet mi yoksa uzlet mi

Ne yalnızım ben ne kimsesiz...!
Ne yol bilmezim ben ne de yordam;
Ne çoğum ben ne az başkasından;
Benim dünyam tercihen sessiz...

Yüzüm dönük benim daim O'na;
Gönlüm dünyadan uzak Ondan yana...
Bir yalnızlık yolu bu çıkar tüm yollar ona;
Bilmem Ondan mı hidayet bana yoka benden mi uzlet O'na! ..

Bu yol fazilet yoludur mukaddes mi mukaddes;
Davet olmasa her kişi bu yola giremez...
Zikren, fikren ve ilmen açılır tüm kapılar Ona kesenkes;
Muhabbet ondandır muhabbet Ona; O büyük dost yeter bana...

Çağatay Çağlayan

İlahi Şenlik -Düz yazı

Hayat bize yaratan tarafından bölümlere ayrılarak hazırlanmış ilahi bir şenliktir. Her bölüm yeni ve daha görkemli bir şenliğe açılan kapıdır. Bu kapıları gizleyen perdeler vardır.Bu perdeler şeffaf perdelerdir ve çıplak göze görünmezler.Ancak hissedilebilir.Bu his öyle kuvvetli bir histir ki gözle görülen somut gerçeklikten daha da gerçektir; ancak gören kişiye özeldir. Perdeleri hissetmek için hayatın içine şifreler serpiştirilmiştir.Kimi zaman bir canlının kimi zaman cismin,bazen de bir olay içindedir.Ne kadar çok şifre elde ederseniz perdeyi görüp kapıyı aralamak o kadar kolaylaşır. Perdeyi bulan küçük şenliğin bitmesini bekler.Bir sonraki devasa salonda onu ne güzelliklerin beklediğini sorgulamaktan kendini alamaz. Küçük şenliğin şatafatına büyüüne kapılıp eğlenirken diğer perdeleri kaçırmamak gerekir.Perdeyi göremeyen en başta elenir ve diğer şenlikleri kaybeder. Hayatın içinde şifreler vardır; Mucizeler... Dikkatli bakılırsa hayatın içinden her gün bir şifre yakalamak mümkündür... Misal:İnsan kelebek gibidir; güzelliğinin ve değerinin farkında değildir... Kelebeğin kanatları rengarenk ve desenlidir göremez bunları kendisi.Kanatlarındaki harikulade şekillerin en büyük sanatkarın işi olduğunu bilmez.Fakat biz görebiliyoruz. Bunu kelebeğe nasıl anlatırız! Ona onun güzelliğini bir kez olsun söylemek istemez miydiniz. Kelebeğin hayatı kısa sürer ve ebediyetin sırrına çabuk nail olur.Bizim bilmediklerimizi biliyordur artık ama bize nasıl anlatabilir.Bu nasıl bir şifredir.!

Misal bir İstiridyenin kabuğu onun evidir.İçine girer yıllar yılı sedefle kapladığı incisini alır çıkarız.İstiridyeye evin içini mobilyayla süsleyip dekore edecek değil ki! Bekasını tehlikede gördüğü için özünden akan özel bir salgıyla kabuğuna sızmış yabancı maddeleri kaplayarak kendini muhafaza eder..İşin ilginç yanı bunu sedefle kaplayarak biz insanlar için kıymetli eşsiz bir taşla dönüştürerek yapmasıdır.İstiridyeye bu güzelliği bilmez.İnci taşı biz insanların haricinde hiç bir mahlukata çekici görünmez...Ayrıca ona sadece öz katmaz İstiridyeye bir nevi can da katar.İnci taşı her tende taşınamaz.Taş özeldir diyorum ya canlıdır; bazı tenlerde siyah lekeler oluşturur kabul etmez.Siyah lekeleri neden oluşturur! Taş niçin cilt seçsin! Bu bir şifre midir,yaratanın bizimle konuşma biçimi midir! İyisiyle kötüsüyle bu taş şenliğin içinde biz insanlara yaratanın hediyesidir.. Bir sonraki şenliğin büyüklüğünü ve hediyelerin kıymetini düşün.

Misal;

Ezeli veya ebedi deniz diye bulut diye yağmur diye bir şey yoktur! Su vardır,buhar olur,bulut olur,kar olur yağmur olur geri döner...Bunlar anbean değiştiren bir de kudret vardır. Yani her şeyin biz ezeli si bir de ebedisi vardır.Bu bir şifre midir!

Bunlar gibi onlarca mucize görmek mümkündür. Şifreyi bulan perdeyi bulur ve kapıyı aralar... Kapıyı bulanlarla bir sonraki şenliğimiz büyük salonda; hoş ve kutlu olsun...

Çağatay Çağlayan

İnfaz kalır

Hislerimi sözcüklere döksem;
yerini tehlikeli satırlar alır...
Dille hañer, siyasetle vurma suçundan;
Sanık sandalyesinde şiirlerim tutsak;
tarafıma infaz kalır!

Kalsın bana infaz kalsın;
Azim davamız nam salsın...
Yağdıķça saçlarıma kar;
Hayasız nizama Ar yağsın...

Boyun eğmez sözlerim;
Dik başı mağrur kalır...
Şiirimiz burada bitmez;
Dirilişe hasret, ihtirasla vazife kalır...

Uçup gider bu gönül
kırıp zincirlerini...
Ebedi bekler başım;
değmese bile arşa...
Müebbet acılar zindanında;
yerimi ahım alır...

Geçse bile bir asır;
Ahımdan sebep Sevret kalır..!
Sevretimden yoldaşlara izzet;
Çağatay lara servet
Şiirlerim bir hoş sada kalır...

İşte o zaman;
Arşa değer başım...
Vatan gibi payıdar;
yurdumun çocukları gibi;
Hep şen kalır...

Çağatay Çağlayan

İstanbul gibi yaşıyorum

Kafamda bin bir sesten kalabalık;
İç içe geçmiş eşkıyalık, evliyalık;
İstanbul gibi yaşıyorum pek karışık;
Burjuvalık, fukaralık;
Ekmek davasında dünyalık!
Alafrangalık ve alaturkalık...
Biz ikimiz etle kemik;
İstanbul bana ben ona;
İstanbul kadar Aşık...

Sil baştan gezmek istedim sokaklarında İstanbul'un;
yürürken kıyısında...
Üsküdar'ın, Kadıköy'ün, Beykoz'un;
Bey-gahında;
Rami, Eyüp, Esenyurt un...
Kalabalıklarını yarıp;
Dolaşıp çarşılarını bir bir Sarrafların, Sahafların;
Hayat mektebinde Fatihin...
Tarihin gölgesinde;
Un kapanı, fener, Haliç'in;
sahil boyu;
Balat, Kumkapı, Yeşilyurt'un...
Biraz durup soluklanıp;
Gülhane de, Sultanahmet de;
Adalarda, modalarda;
Martıları besleyip;
Güvertesinde bir vapurun...
İlerledikçe saat kaybolurum;
Işıldayan gecelerinde;
Galatanın, Beyoğlunun...
Çıkarım Rumeli hisarına;
Anadoluya nazır otururum;
Boğazında;
Arnavutköy, Bebek, İstinye;
Sahil boyu yürümeye...
Tuzla, Pendik, Kartalın da;
Anadolu'nun...

Astım şimdimi askıya aldım mazinin kokusu sinmiş kasketimi yanıma;
adımliyorum bir bir yeniden anılarımı yaşarcasına!
Farklı bir ses bir renk arıyorum bir yandan sokaklarında İstanbul'un;
Şaşırsın istiyorum beni yine yeniden ilk günkü gibi
bir efsun...
Ama nafi!le!
Adımladıkça anlıyorum kalmamış farkımız;
İstanbul'da İstanbul gibi dolaşıyorum!
Kendini gezen şehir gibi;
İstanbul beni ben İstanbul'u yaşıyorum...

Çağatay Çağlayan

İstikbal

Fikri hür, vicdani hür, irfanında hür,öz vatanında hür
nesildir arzuhal.
Yüce Türk'e muhaldir izmihlal..
Beher hal İstiklal...
Ikbaldir bize istikbal...

Çağatay Çağlayan

Kabirden gelen o sesler

Kabirden gelen o sesler feryat figan içinde;
İflah olmamış ana babalar şimdi evlatların derdinde...
Doğurdu iman yoksulu neslini böcek gibi her yerde...
Zindan etti hayatı ona kabri de kendine...

Bedenine taptı hep ruhu yoksaydı gördüğüne inandı;
Kudret hep görünmeyenler deydi oysa havada,hislerde ve zihinde;
Gördü ama o işine geleni yaptı;
Derinlerden gelen sesi duydu da nefsine kandı;

Yaşarken hep bir şeyler eksik yarım gövdeli kırkayak misali;
Beş bacak kopuk beşi kaldı, gövde sallapati...
Düştü bir çukura sonunda etrafında böcekleri;
Figan ediyor onlara evlatlara bir haber diyor sanki...

Çağatay Çağlayan

Kaçınılmaz son

Okyanus suyu kendini yeniler; insan tuzlu su ve hava karışımından ibarettir; hücresi kendini yeniler; belli bir süresi vardır. Bu süre suda ve hücrede şifrelenmiştir... Sonra insan ölür; okyanus temizlenemez kurur belki veya bataklık benzeri bir şeye dönüşür... Evrende her şey aynı mantıkla işler öz hep aynıdır çünkü. Evrenin sonunun gelip gelmediğini de bu şekilde anlamak mümkündür... atmosferik ve tabiat olaylarının evreni korumak için verdiği mücadelenin şiddeti nedir. Ölçüleri görmek lazım... Evren eskisi gibi kendini yenileyemiyorsa insan bedeninde hücrelerin ölmesi veya okyanus suyunu temizleyen unsurların azalması gibi sonun habercisi demektir. Bu son kaçınılmaz bir sondur. Fizikte termodinamik kanunun ikinci maddesinde Entropi diye bir yasa vardır. Bu yasaya göre her şey düzensizlikten tekrar düzensizliğe döner. Düzensizlik doğallıktır çünkü... bizim bildiğimiz anlamda düzen bu yasaya göre bozulma halidir. Her şey düzensizlikten düzene girer bir süre için bozulur fakat sonunda özüne geri döner ve düzensizleşir... Yani zaman başlangıcı varsa evren zamanla hareket ediyorsa zamanın başladığı noktaya dönecek olması şu durumda kaçınılmaz bir gerçektir. Amacım Kıyamet tellâlığı yapmak değil. Bilimsel yaklaşımlarla hayatı okuyor, düşünüyorum ve yazıyorum...

Çağatay Çağlayan

Kan yağıyor

Yine kan yağıyor yurdumun üstüne ince ince;
Bir ayaz var ki vuruyor tokadı yüzümüze...
yaraladı vurdukça yüzümüze tipi kesti tenimizi derince...;
döküldükçe kan doydı toprak ve kin doğurdu namerde...

Yürüyoruz ayazın ortasında yönümüz silik;
Umut var içimizde ama yeneceğiz bu kara kışı dedik...
Yılmadan,tükenmeden azimle varacağız hedefe;
yağmur zehir olup yağsa; kar kan olup düşse bile ant içtik...

Çağatay Çağlayan

Kardan adam misali...

Doğarken ölmüştür de insan kardan adam misali;
Gökyüzünde parlayacak güneşe teslimdir kaderi...
Eritir günbegün insanı ısındıkça güneşi;
vurdukça ısısı yakar acıtır bedeni...

Bir acı ki bu içinde hediyesi kurtuluşun sesi;
Üstüne biçilmiş hazırdır bembeyaz kefeni...
Bir şalı, bir şapkası, bir avuç kömür, havuç ve süpürgesi;
ardından gelecek nesillere vasiyeti ve hediyesi...

Çağatay Çağlayan

Kelebek güler de geçer

İsyan etme kadere sakın içinde bir sır gizler;
Tasalanmak boşadır sır sahibi hep hayır ister...
Hor görme ölümü bile kural bu hep böyle işler;
Dünyanın sonu der tırtıl kelebek güler de geçer...

Çağatay Çağlayan

Kudüs'ü gördüm

Bir rüya gördüm; sırtı dönük iki melek;
bir mücevher sandığı yanında;
Sandık büyük kavganın vatanyıdı...
Kavgaya dair ne varsa;
mısralar halinde yazıya dökerek;
İnsanlığa şiir yazacaktım;
O ana şahit oluncaya dek...
Sonra bir sihre şahitlik ettim;
Rüya içinde sözlerim...
Doğuda bir kaya üstünde;
Üç kutsal çiçek gördüm...
Çiçekler insanlığın sancağı idi..
Gördüm kaya dibini sarmış
can çekişen Çan çiçekleri,
Ağlayan duvarı korurcasına
dallanmış "İsa dikenini"...
ve en tepede lekesiz simsiyah Laleyi...
Lalenin yaprağında yüzük şeklinde mühür vardı...
Efsun landım;
Etrafında parlayan nurlu ışığa daldım...
sonra hoş bir sesle uyandım;
Ölümler için söylenen bir ilahi duydum...
Acı içinde Çan çiçekleri umut vaat ediyordu
İsa dikenine atıfla...

"Seni görmeyi arzulayan sevinsin
Doğan güneş yücelerden görsün
İşay'ın vaat edilmiş filizi
Doğuşundan haber duyulsun
Tepelerde melekler ilahiyle
Duyurur doğuşun müjdesini
O'na gidin, övgüler götür O'na..."

'İsa dikenini' ve duvar,Çan çiçeklerine
bakıp ağlıyordu...

Gözlerimi semaya kaldırıyorum
kimden yardım gelecek
Yardım yeri göğü yaratan RAB'dan gelecek...
O ayakların kaymasına izin vermez
Bizi koruyan ne uyur ne uyuklar...
Kurtaracak hepimizi;
Şimdiden sonsuza dek RAB koruyacak gidişini ve gelişini...

Sonra sustular onlara cevap veren
siyah lale dile gelince...

"Allah Allah illallah la ilahe illallah..
Muhammeden Resulullah..
Allah Allah İllallah la ilahe İllallah..
Muhammeden Resulullah..."

Açınca tüm çiçekler
Birlikte zikrederler
Aman Allah illallah
Dertlere derman Allah
Gönüllere şifa veren
La ilahe illallah
”

Her eğildiğimde çiçekler üstüne;
Milyonlarca ruh için söylenen bu ilahiyi duydum...
Mescidi aksa'dan gelen sesle ayıldım;
Bu İsrail topraklarında titreyen çocuklar var diyordu;
Kaldırımlar üstünde kadınlar kanıyor!

Ümmetimden bir nebi geldiğinde
emanetine vurduğunda el
o gün kan yıkanmış olacak;
Nebinin koruyucu meleklerden bir ordusu vardır
O yol açılacak; yol cesarettten yapılmıştır...
ve İlahi fermanla yazılmıştır...

*“Mecdelli Meryem veya Magdalalı Meryem in ilahisinden esinlenerek büyük oranda değişerek tarafımıza uyarladım... Yeni Ahit'e göre Hz. İsa'nın takipçilerinden biri. Markos ve Yuhanna incillerine göre, öldükten ve gömüldükten sonra dirilen İsa'yı ilk gören kişidir.”

Çağatay Çağlayan

Kuklacının uyanık kuklası

Kukla gösterisi bir daha yapılmayacak, bu salon kapanmıştır yazıyordu girişte ki ilan panosunda... Gösteri salonunun kapıları yarım açık bırakılmış kuklacı mekanını bir başına bırakıp terk etmiş aceleyle oradan kaçıp gitmişti... Konuklar şaşkındı. Nasıl olur da yıllar yılı hayatını sürdürdüğü geçim kapısını bırakır giderdi kuklacı... Bunda bir iş vardı... Bu iş araştırılmalıydı... Konuklardan önde gelenler bir teftiş ekibi kurup salona girdiler. Gördüler ki... Kuklacının kuklası kendi başına hareket ediyordu gösteri sahnesinde; ancak biraz garip figürlerle. Her zamanki alışılmış gösterinin aksine daha kuvvetli daha istekli adımları vardı ancak kararsız davranıyordu. Bir sağa bir sola çekiyordu, yalpalıyordu... Yönünü kaybetmiş düşmekle ayakta durabilmek arasında debelenip duruyordu. Sonunda fark ettiler ki kuklanın bazı uzuvları iplerinden bağımsız hareket ediyordu.... İplerin hala bağlı olduğu diğer uzuvlar ise serbest kalan uzuvlarla didişircesine hareketlerinin aksini yapmakta direniyordu... Uyanık uzuvlar dile geldi sonunda anlattı tüm olayı konuklara... Meğer kuklacı büyük sahtekar imiş. Kuklayı kendi de yapmamış zamanın en ünlü gösterilerinin yapıldığı bir başka kuklacının salonuna yardım maksadıyla girmiş orada bir kargaşa yaratmış. Kuklanın gerçek sahibini yok edip kuklasını çalarak oradan ayrılmış. Ardından aynı bölgede bir başka belde de kendi salonunu kurmuş... Yüz yıl iyi kötü gösteriler devam etmiş ama gösterinin ilk zamanlarından eser kalmamış.... Bilmediği bir şey varmış sahtekar kuklacının çünkü. Kuklanın asıl sahibi kuklasını yaparken ona kendinden birde ruh katmış. Ve o ruha göre kuklasına birde şekil vermiş... Ruh ve kuklanın şekli birlikte bağımsız bir bütün olmalıymışlar. Gösterilerinin dillere destan olmasının tilsimi bundan kaynaklanıyormuş. Fakat kuklacı kuklaya kendi bildiği oyunları oynatmak isteyince kukla yetersiz kalmış ve uyanık uzuvlar daha fazla dayanamayıp sonunda isyan bayrağını çekmiş...

İplerini henüz koparmamış ve koparmaya niyeti olmayan diğer uzuvlara ise sürüp giden düzenlerinin bozulmasını istemiyordu. Adeta kukla cısı na mahkum kalmış sonunda ona aşık olmuşlar ve aslını inkar edip kuklacının malı olduklarını iddia etmeye başlamışlardı... Onlara göre kuklacı sahtekar bir hırsız bile olsa dünyanın en iyi kukla cısı idi ve ona itaat edilmeliydi düşüncesinde birleşmişlerdi.... Konuklar saatler süren çekişmeyi izledikten sonra bir çözüme ulaşamayacağını düşünerek oradan ayrılmaya karar vermiş.

Kuklanın özündeki bu çekişme hala devam ediyordu. İki seçenek vardı: Kukla iplerinden tamamen kurtulacak ve bu esnada dengesini kaybedip düşecek fakat ayağa tekrar kalkınca artık özgür bir kukla olacak ve ruhuna, yapısına uygun bir kuklacı bulacaktı... veya hiç düşme riskine girmeyip iplerini tekrar sahtekar kukla cısının eline verip basit bir kukla gibi oynamaya devam edecekti...

Hikaye tanıdık geldi mi sevgili okur! Peki ya sizce kukla hangi yolu seçmeli sevgili okur? Siz kuklanın hangi uzvun dansınız? ! ...

Çağatay Çağlayan

Kurtuluş var size

İkinci vaktiydi haber geldi bize;
Son vakit şudur dedi kurtuluş var size;
Doğdu insan, yaşadı insan, öldü insan;
Vakit artık yatsı vakti; bilene...

Çağatay Çağlayan

Manolya

Hüzün kokuyor yaprakların;
Niçin büktün boynun Manolya!
Güneşe mi küstün suya mı;
Şu yaprak döken Yaren mi;
sevgilin miydi yoksa
allı morlu Açelya!

Yolculuk nereye Manolya;
gel sen bize kıyma!
Kışın sonu bahardır
açar elbet Açelya...

Mevsim kış olsa da;
Üstümüze kırağı çalsa da;
Rüyalar da şarkımız;
Şiirimiz solmaz ya...

Etme Manolya!
Bu güzel bir Rüya...
Rengarenk bir hülya;
Bir sen, bir ben, birde Açelya...

Kabus oluruz dersem
kalır mısın Manolya;
Yalnız bırakıp da beni;
Son baharım olur musun yoksa!
Ne olur gitme Manolya!

Çağatay Çağlayan

Marş söyle

Vaat edilmiş bir yaşam var sana haktan;
Nedendir bu korku bu telaş geri çekilmeler...
Yedi başlı ejder mi sandın düşmanı;
korkuya mahal yok bu dünya cenk meydanı...

Türk oğlu türksün sen dinin islam;
Çıkıyoruz yurdumuzu o haritadan;
Eskimiş bir yalan uğruna topraklarda hakkı var sanan;
dedenin kanını bile içine alan...

Siperden sipere,göğüs göğüse;
Süngülerle, mermilerle,toplarla, füzelerle;
Bir büyük kavga bu ezelden gelip giden ebede;
Hep bu hak dava uğruna savaştık senelerce...

Büyük doğu bizimdi kalacak elbet bizim;
Zafer bizimdir olacak erdem bizim;
Gün doğacak azizim ebed bizim...
Haykır bunu dünyaya sen Marş söyle...

Çağatay Çağlayan

Matematik

Aynı düzlemde durmayan ve kesişmeyen
aykırı doğrular gibiydik;
Biz seninle tek bir noktası ortak Teğet çizgilerdik...
Biz ikimiz bir yüzeye dokunup ta onu kesmeyen;
zıt yönlerde Tanjant eğrisi idik...
Seninle biz çok bilinmeyenli denklem gibiydik...

Çağatay Çağlayan

Mezar ve tırtıl

Bir acı rüzgar vurmuş ve düşürmüştü tırtılı o yere;
Mani oluyordu saran toprak kozasını delmeye...
Öfkeliydi tırtıl altındaki mezara yakarıyordu ona:
-Tüm canlılar korkar senden ey karanlık kuyu;
Engelsin benim bile kozamdan çıkmama;
rengarenk bir kelebek olmama ve;
özgürce süzülüp de göklerde uçmama...
Çek karanlığı üstümden şöyle uzak dursana...
Kırılmıştı mezar küskündü...
-Yanıyorsun ey tırtıl dedi çekersem üstündeki toprağı;
Kalırsın apaçık ortada yem olursun kurda kuşa...
Sonsuz bir karanlık değilim beni kötü anma;
Bir kapıyım ben tıpkı kozan gibi insanlara...
aldığım her canlı içimde ebedi kalır sanma;
Ders almaz mısın hiç halinden karanlığın sonu ışıktır anlasana...
Hem kelebek nedir ki ey tırtıl ömrü bir gün;
Bir bilsen bendeki marifeti yalvarırdın bana her gün;
Bir melek olur da uçar insan bir zaman sonra...

Çağatay Çağlayan

Mutluluğun Resmini Çizebilir Misin

Mutluluğun resmini Sidelya;
Çizebilir misin gökyüzüne gözyaşlarıyla ...
Kaç sitem, kaç aldaniş ve kim bilir kaç isyanın izleri var kirpiklerinde...
Savur gözyaşlarını şimdi bulutların içine ;
Savur ki eritsin sıcağıyla çizilsin kirpikler gülen dudaklar üstüne ...
Geceler umudun hapsedildiği karanlık bir zindandı ve sen Sidelya ;
Karanlığa sevdalanmıştın hani güneşi görmek için ;
Yıldızlardan taç yapalım saçlarına olsun simli ve rengi siyah gecelerden...
Solgundu hep umutlar sonbahardı kıştı derken ;
Bahar gelsin şimdi resmine ;
Yeşeren yapraklar olsun gözleri benzesin gözlerine;
ve yanakları da al kırmızı güllerden...
Mutlu gülen bir yüz var işte resminde ;
Aç gözlerini şimdi ve bak yandaki resme ...
Resim içinde resim din sen ;burada bitti vazifen;
Benim eserim bu tablo ol istedim içinde sen...!

Çağatay Çağlayan

Mutluluk budur işte

Sabah erken kalkmışsan ve vuruyorsa yüzüne sımsıcak güneş;
Derin derin nefes alıp da çekiyorsan temiz havayı ciğerlerine;
Taze açmış bir bahar çiçeğine dalıyorsa gözün;
yankılanırken çocukların sesi sokakta ve sonra;
takılıyorsa kulakların radyoda çalan neşeli bir Rumeli türküsüne;
demlenmişse bir demlikte çay ve geldiyse simitçinin sesi üstüne;
Oturup da yediysen bir güzel afiyetle...
Ötüşüyorsa kuşlar bir yandan,sokak kedileri oyunlar oynarken;
Sürü halinde martılar dans ediyorsa tepende;
Çabalıyorsan iki dünyanın içinde;
kalbin güzel,vicdanın temiz, kafanda rahatsa kardeşim;
Uzaklarda arama sakın mutluluk küçük şeylerde her daim seninle...

Çağatay Çağlayan

Mühürlediler

Mühürlediler

Atomun altında, fezanın derinliklerinde ;
Hücre içinde, genetik biliminde;
Varoluşu, evrenin bilinmeyenini ve hakikatin sırrını ;
Arayıp duruyor insanoğlu hep ezelden ebede;
büyük bir merak içinde ...
İlim öğrenmek bilimle iştigal güzelde;
Hakikat öyle kolay teslim olmaz çabalar sanki beyhude ...
Mezarlıklar alim dolu ancak konuşmak yasak ölülere;
Sırра erenlerin ağızlarını diktiler hep...
Mühürlediler sınav dünyası diye...

Çağatay Çağlayan

Ne duruyorsun!

Ne duruyorsun müslüman;
Ayağa kalk,uyan!
Dursun artık bu tahassun;
Yeise kapılma Kapılar açık; yağıyor nur
Işığında korksun;
maskeli gavur...

Çağatay Çağlayan

Nisan Yağmurları

Geçen yıl bu zamanlar sen getirmiştin yine baharı;
Kurudu yağmur suları dinmedi hiç gözyaşları...
Solgun bir yaprak gibi savrulan umutları;
Kat sel suyuna al götür buradan;
Nisan yağmurları...

Ya al getir bize taze umutları ;
damla damla ak üstümüzden...
Ya sende gelme bitsin artık bu yazı;
Nisan yağmurları...

Çağatay Çağlayan

Otuzdokuzuncu senfoni

Bir orkestra dinliyorum;
Bin dokuz yüz yetmiş yedi
aralığının yirmi beşinden beri...
Sessizliğin içinden çıkar gelir;
tırmalar kulaklarımı bir ağır senfoni...

Öyle bir ses ki sözcükler kifayetsiz yabani...
Bir beste sanki notası ötüşen kuşların neşesi,
Güz yaprakların hışırtısı; İnsan dilinden de hecesi...
Ebedin bilinmezi,ezelin sesi...

Bir büyük eser ki;
Yeni doğanların ağlayışı ve ölenlerin ardından aynı...
Şen şakrak gülüşlerin;
Savaş ta masumların çığlık sesi...
Bir büyük kavganın acımasız sesi...

Öyle bir ses ki;
Ardı sıra dalgaların asi,
Etekleri kaplı dağların kar sesi...
Damla damla yağmurların hüznü;
Göklerde savrulup duran;
Rüzgarların uğultulu sesi...

Ne yana gitsem çalar hep bu şarkı;
Bilirim bu Onun şenliğinin bize;
İyisi kötüsü içinde bir hediyesi...
Say ki kainatın aynası,yankısının sesi...

Ayın yirmi biri en uzun gecenin;
Yirmi beşi; Güneşin yükselişinin;
En parlak yıldızın gök kubbede;
titreyen gölgesi ve mucizelerin sesi...

Kim bilir daha kaç senfoni.
Çalacak kulaklarımda bu sesi
Şimdiye dek otuz sekiz ve;
Otuz dokuza kaldı dokuz sabahın sesi...

Çağatay Çağlayan

Ölü Canlar...

Nedir bu keşmekeş
Her yerde ölüler ;
ve; ölüden de ölüler!
Akın akın, durmaksızın
adice kinekeş...
Canbazlar, asmande yüzler;
mezarda yaşayanlar ve
yaşayan ölüler...
Ruhu bedenden, eti kemiğinden
sıyrılıp kalmış
kokuşmuş leşten bir ceset! !
Bilemez mevcut-u manevi!
ölmüş mü, dirimi nasıl anlar ;
Görmeden edemez cihat-ı manevi...
Gönül gözü kör, vicdan sağır
Kalmış Adem-i Basiret!
Manevi bir fetret, bila-fetret...
Hazzanlar, Çanlar, Ezanlar;
Çeşedinden habersiz
ÖLÜ CANLAR!

Çağatay Çağlayan

Ölüm çiçekleri

Yıkıntıların içinde hayat bulup açan 'ölüm çiçekleri'...
Allah büyük bir Allah;
Doğuyor İslam çiçekleri İnillah...

Çağatay Çağlayan

Ölümden beter ölümden sessizdir-Kısa hikaye

“Bir daha görüşemeyecek miyiz” diye bir ses duydum aniden;
Ürktüm bir an; derinlerden geliyordu ses...
Tekrar etti: “Bir daha görüşemeyecek miyiz” dedi;
Sustum; cevap vermedim...
Israrla konuşmak istiyor ses aynı sözleri tekrarlıyordu.
Sonunda dayanamadı ve değişti sözlerini...
“Ne kadar kaçarsan kaç geleceksin yanıma
sonunda gireceğin yer bu mezarlıktır” dedi gülümseyerek..
Cevap versem boşa gidecek; vermesem susmayacaktı...
Hiç anlamamıştı ve anlamayacaktı;
Toprağa gömmek gibi değildir birini yaşarken yüreğinde gömmek...
Yan yana aynı mezarlığa gömseler ve yeniden canlansak dahi kalp sustuysa bir kere;
Ölümden beter ölümden sessizdir o gönül hiç dile gelmeyecek...

Çağatay Çağlayan

Renklerin evrimi

Siz...Kıymetli sanatseverler;
Eserde ki ince detayı ustaca hazırlanmış işçiliği fark ettiniz mi...!
Renkleri efendim, renklerdeki ton değişimini;
Gördünüz mü renklerin evrimini...!
Haki nasılda yeşerdi mevsiminde!
Yavruağzı çiçek döndü kırmızıya...
Kara bulutlar çözüldü beyaza, denizler de maviye...
Değil hanımefendi değil Van Gogh'un Ren nehrinde;
Değil Alphonse Maria'nın Dört Mevsiminde...
Sanmayın ki Picasso da,ya da Salvador Dali'de...
O büyük sanatçının O büyük ustanın işi bu;
Onlara can verenin,ustaların ustası renklerinde sahibi...
Kışı-bahara,baharı-yaza çevirenin;
kudret boyasıyla boyayıp kader fırçasıyla süsleyenin...
Canlı bu renkler efendim ne soluk ne de donuk...
Hayran kalmak mevsimlerine bir övgüdür ustasına;
Hepimiz eserin ta kendisiyiz hepimiz şahit ve sergide konuk...
Görme şerefine erişmek eseri bir onurdur keyfine varın;
Ustada eser bitmez bir sanattır ölüm adı da yarın...

Çağatay Çağlayan

Ruhlar meydanında İlan-ı harp

Ruhlar meydanında İlan-ı harp:

Onay çıktı; verildi karar ilan-ı Harb;
Gönlümüz savaşta şimdi ruhlar meydanında;
Toprak aşk, gök sevgi,denizler göz yaşı kokan
bir Meydan-ı harb...

Yıkılmaz kalelerimiz var aşılmaz duvarlarımız;
Anlaşılmaz hakikatlerden;
ince derin Gavamız...
Ne mal ne mülk işidir bu;
Aşk-ı mukaddesdir devamımız...

Sönmeyen yüreğinde ateş efşan ejderlerin var;
Ben kırmızı çizgileri geçilmez yeksüvare şahsuvar...
sen; yelkenleri indirmeyen düşvar;
Ben asi,gururlu nihvar...

Özü sevgi hamurundan yoğrulmuş kinimiz;
kinimizden silahlar; acımı acı zehr-amiz!
Başladı; işte şu an Esnai-harb;
Kan yerine; göz yaşı akan bir harp;
gönüller yerle yeksan;
darp üstüne darp...

Salsanda medeniyet küfrü yüklü destroyerlerini;
deviremez benim iman yüklü balıkçı teknemi;
Patlatsan barutu öfkeden debbabelerini;
kaldırsan yalan yüklü mancınıklarını;
nasıl aşar benim toz kondurmadığım
ilahi gerçeklikle örülmüş surları mı!

Ey sevgili,hey arkadaş (!)
yıkılmaz bu kale,teslim ol ve indir yelkenlerini;
Ya gir gönül kaleme ebedi var ol;
ya da topla manganı dön geri;
Git; ister melike, ister banyol!

01-11-2016

Çağatay Çağlayan

Ruhum azad, ruhum jiyan...

Pusu kurmuşlar Gönlüme
fırsat kollayıp namertçe!
dört duvar içinde tutsak şimdi;
prangalı ruhum azapta;
karabasan zindanında!

Giyotinin etrafını sarmış
görmez, duymaz, dilsiz insanlık;
ölü canlardan bir kalabalık...
Masum ruhların arasında;
gönlüm idamlık...
cellatların önünde;
Gönüllü idamlık...

Sonsuzluğa uçmak kolayda;
Derinlerden gelen ses
"Varda"!
Teslim olmayan alemdar;
Aziz ruhum isyanda...

İyi niyetimin üstüne üstüne
gelen gardiyan;
Şahidim göklerde arşıyan;
Ruhum azad, ruhum jiyan!
İsyan etti şimdi iyi niyetim firarda...

Kurtuluşa erdi nihayet
Kaldı yasal ve kusursuz bir Cinayet!
Çesede el sürmeden;
İzsiz, delilsiz, günahsız...

Artık sözlerim mermi
Bakışlarım kor ateş;
Gülüşlerim hançer;
Suskunluğum acı söz,
Her nefesim İntikam...

Çağatay Çağlayan

Rüyalarda yaşam-Düz yazı

Bir insan rüyalarında zaman, mekan ve hatta bedeninden bağımsız özgürdür.Hiç gitmediği bir yerde bir zamanda bedeninden başka bir şekle bürünebilir Yüzme bilmeyenler yüzebilir.Uçabilir bir insan rüyasında.Uçurumdan arabasıyla yuvarlanır kullanmayı bilmediği halde.Ayıkken aklına gelmeyecek her türlü olayı yaşayabilir. kılıktan kılığa bürünebilir.

Beden den bağımsız kaldı mı ruhun yapamayacağı iş yoktur çünkü.Fizik kurallarını alt üst eder...Kader hattına yakınlaşır kişi...Teslim ettiği an kendini korkularından ve şüphelerinden arınır.Fizik ötesi bir kudrete sahip olur o an... Ruh nedir nasıldır merak edenler için pek kuvvetli ikna edici bir delildir rüyalarda yaşam...

Çağatay Çağlayan

Sabah Namazı

Korku mu, merak mı, Aşk mı!
İman mı, İhlas mı, Farz mı!
Bilinç altımı, hayallerimin yolu mu!
Alışkanlık mı uykusuzluk mu;
Bilmem yoksa aklımın bana oyunu mu!

İmsak ile güneş vakti arası o an
Bir yerdeyim uzun zamandır
Hane-i Ferda dan muktebes;
mukaddes mi mukaddes...

Sağımda solumda saf tutan bir ordu;
eşlik ediyor sanki bana hissediyorum onu!
Zifiri karanlığı aydınlatan sayısız nur parçası;
yol açan en büyük Nura doğru!

Bedenim bende değil sanki hakimiyet;
Ayakta durup sonra secde eden baş ona emanet;
Ben ki öteden beri gevşek Diyanet;
İnanması güç, hayret ki hayret!

Bilirim ki; Allah tan başka ilah yok demek;
bir dava peşine düşmek demek;
Davalarda usuldür şahit istemek
Şahidi olmayana haktır kaybetmek...

Öyleyse şahidi bulmak gerek!
Kudret aleminde şahidi görmek için
derinliğe dalmak, düşünmek
şehadet gerek...

İşte bu apaçık bir işaret;
Ne muazzam kudret;
İbretlik bir basiret,
Parçaların bütüne kavuştuğu anlık bir hicret!

Çağatay Çağlayan

Sanatçının imzası

Fezanın dokusunda; cisimlerin duruşunda;
Maddenin temelinde, parçacığın içinde...
Zaman düzleminde, ışığın, ısının, sesin ötesinde;
Kainat yokken var olan bekçilerde ve köprülerde...
Meleklerde, ecinnilerde, şeytanın üzerinde;
İnsanın hamurunda, tabiatın düzeninde;
Hep aynı sanatçının gizli bir imzası vardır...
Gönül gözü ve kalp açılmadan görünmez hiç;
üstünde kader örtüsünden bir sanat vardır...
Taklit edilemez, silinemez, özel bir imzadır;
Varsa kadere iman görmek isteyen kişide;
kaderin üstünde bile bu imza vardır...

Çağatay Çağlayan

Sidelya

Sidelya güzel mi güzel ahu gözlü bir dilber;
sanki dünyaya düşmüş cennette açan çiçekler...
Siyah saçları yaprak gibi rüzgarda savrulan;
Savruldukça etrafa mis ler yayan...
Sidelya narin,sidelya ürkek,sidelya nazlı;
cennet yeşili gözlerinde bir afet-i devran...

Çağatay Çağlayan

Sis

Perdeler kapanmış sanki her yer karanlık sisten bir duman;
Yıldızlar mı tutuştu yoksa dünya mı yanıyor aman aman...
Gz gözü görmez olmuş insanı insandan uzak tutan;
Denizde feneri arar gibi bir ışık peşinde hep insan...

Çağatay Çağlayan

Suskun

Œiir yazasım yok bugün uykusuzum, birazda yorgun...
Bu halde kalp dile gelmez akıl da durgun;
Sözcüklerimi izinli sayın bugün...
Otuz kelime altı satırdan ibaret hepsi;
Œairin özrü o halde kafiyeli olsun adı da suskun;
siz birazda sustuklarımı okuyun...

Çağatay Çağlayan

Sustuklarımızdan kork

Sözlerimizin değil sessizliğimizin insafı yok...
Yazdıklarımız dan değil de sildiklerimizden kork...
Bir susarsak çok ağır susarız;
Kaldıramazsınız...
Hala duyabiliyorsanız bizi sevinin;
Taşıya bilesiniz diye ağırlığa ortak olmuşuzdur;
asıl suskunluğumuz dan kork...
Meydan kalır size sanma;
Bir susarsak ölümüne;
biz susarsak kırmızı kırmızı susarız...

Çağatay Çağlayan

Susunca İnsan

Yaş ilerledikçe söyleyecek söz azalır
ve susar insan ...
Susunca insan duymaya başlar o an ...
Duymak hakikat kapısını aralamaktır;
O kudretli sese kulak kabartmaktır...

Çağatay Çağlayan

Şiirler dizsen kifayetsiz kalır

Vicdanın ayarı bozuksa vaziyete göre şekil alır;
En kötüsü en fesadı bile vicdanını rahat sanır...

İki yüzlü insan söz sahibiyse mecliste;
Yüzsüzlerin içinde kendini kral sanır...

Yalancının mumu yatsıya kadardır;
Vakti gelince onu herkes tanır...

Utanmak nedir bilmez arsız ise kişi;
Nice öğütler havada kalır...

Aklı olan haddini bilir sakın kalır;
Bütün aptallar kendini akıllı sanır...

Yaşın ile sanma sakın adamlık sana kalır;
Akıl yaşta değil başta yaşanır...

Okula gitse bile bir eşek;
Okumak cehaleti alır eşeklik baki kalır...

Adam olana tek söz kafi,
Olmayana şiirler dizsen kifayetsiz kalır...

Çağatay Çağlayan

Tazedir taze

Eskirmiş tüm yaşananlar ama hayat hep taze...!
Ezelden beri yağar yağmur;
Her yeni düşen damla tazedir taze...
Güneş her gün doğar ya ufuktan;
Her yeni doğan sıcak mı sıcak taptaze...
Her mevsim açar çiçekler koku taze yaprak taze...
Yine yeniden sever sevmeden yapamaz insan;
Sevdalar taze...
Kavuşmalar taze, ayrılıklar taze;
Gülüşler taze, göz yaşları taze...
Her daim yazılır Şiirler söylenir şarkılar taze;
Mısralar, besteler ve güfteler taze...
Geçip gidiyor zaman hiç durmaksızın;
Yaşlanır insan yaşlılık bile taze...
Geçmiş günler olsa bile yarınlar hep taze umutlar taze...
Bir kere ölmüş ya insan ölüm bile tazedir taze...!

Çağatay Çağlayan

Üstadın ruhuna

Bu gençlik, bu gençlik, bu gençlik...

"zaman bendedir ve mekân bana emanettir! " şuurunda azınlık olan ve fakat Tavr-ı Batılın Dördüncü devresinde yaşamakta olup ruh planında helak edilmek maksadıyla,Hadiane yöntemlere başvurup süslenmiş muhaddirattan bir narkozu türlü yollarla enjekte ederek uyuşturulup zehirlenmiş; bu zehir ruhun her yanına yayılıp telafisi mümkün olmayan hatta Endişe-i Mevt derecesinde pek kuvvetli ve ivedilikle aynı kuvvet de bir panzehirin hasıl olduğu aşık olan; yine ruhani bir o kadar sert bir ters darbeyle derhal uyandırılması gereken şimdilik çoğunluk da ki bir diğer gençlik...

Efsunlanmış, Frengistan adetleriyle kendinden geçmiş; Badekeş garp aleminin örf adetlerini ve hatta dini vecibelerini yerine getirmeyi medeniyet sayıp irtidad etmiş bunu apaçık söylemekten çekinip hicap duymayan; Fuuş ve fanteziye içinde kaybolmuş insanın yaratılış gayesinden çok uzak yaşayan bir gençlik...

Bu gençlik Garbın her yöne çekip çevrilen, uzayabilen alfabesinden oluşmuş "Kurbağa dili"bir lisanla kendini ifade etmeye çabalayan bir gençlik...Frengistan lisanı konuşmanın tüm cihanda neredeyse bir zaruret haline gelmiş olması asimilasyonun öncelikle tüm cihanda ardından yurt da ki boyutunun geldiği noktanın açık bir göstergesi...Bunun avantajlı ve can sıkıcı tarafları olduğu göz ardı edilmeden; 'bir dil bir insan' düşüncesiyle kültürler arası diyalogun zaruri hale geldiği yeni dünya düzenine na-hah bile olsa layıkıyla uymak; ancak Altı yüz yıl kullanılmış neredeyse her kelimesinin ayrı bir hisse tercümanlık ettiği,zengin dilimiz El sine-i Selasenin kullanımının ayıplandığı ve bu ayıba kendisinin kerhen ortak edildiği bir ortamı sonlandırması gerektiğinin şuuruna varması gereken bir gençlik...

Tespit ettiğiniz üzere ruh planında helak edici Dördüncü devreyi yaşamakta olan gençlik arzu edildiği gibi Müşkil- küşayandan şayan kimseler haline dönüşebilmesi için pek çetin badirelerle yüzleşip istikbal korkusunu tez elzülen iliklerinde hissetmesi gerekir.Ancak bu halde ruhuna enjekte edilmiş muhaddiratın etkisinden kurtulup uyanabilir..Bu çetin badireler bugün en şiddetli haliyle yaşanmaktadır...Bu badireler her Cihet den gençlik için sarsıcı etki yapmakta geçicide olsa vatan,millet,ahiret düşüncesine kapılmalarına sebep olmaktadır...Güzel sanatlar,edebiyat,Sinema-dizi ve Müziğe sahip çıkamazsak geçmiş de olduğu gibi ruh planında yine kaybederiz! Bu savaş tek cephe değil! >> Devamı var...

Çağatay Çağlayan

Vakit geldi

Vakit geldi işte dirilişe az kaldı;
Akrep geçti yelkovan kaldı...
Şuheda dan bize izzet;
Açıldı kapılar mirim;
cehd ile cihad kaldı...

“Vâhidü'l- KAHHAR”dır ziyan bize;
Beş vakit vazifedir uyumayız mirim;
Ateş deyiz; yanmaz cin gibi...
Karabasan bitti hülya kaldı mirim;

Zalimlere çıktı karar infaz kaldı;
Başımız üstüne vecibe kaldı;
İblisi küffarı tasa aldı...
O cihetten bir bakın;
İntisara beş kaldı!

Çağatay Çağlayan

Var mısın paylaşmaya Aşka dair ne varsa

Var mısın paylaşmaya Aşka dair ne varsa;
Mızıkçılık etmeden,adilane ve hakça!
Hayat kısa; ebediyet kalmaz ne sana ne bana...
Gönlümüzün mirası olsun benden sana senden bana...
İlk görüşten kalma aşkımızdan ne varsa
İyisiyle kötüsüyle bir sana bir bana!
Göz göze gelmiştik ya hani bir yerde;
kaçamak bakışlarla ve heyecanla...
Yaz şimdi hesabına;
Bakışları bana heyecanı sana...
Bir umut bir mucize bekledik ısrarla ve hala!
Mucizeler bana Umutlar sana...
Aşkın doğallığı ve masumiyeti idi çeken
seni bana beni sana;
Doğallık bana Masumiyet sana...
Elinden tutmuştum bir gün nezaketle hatırla;
avucumda hala sıcaklığı teninden hatıra;
Sıcaklığı bana hatırası sana!
Ayrılık düşmüştü hani yüreklere
başka gönüllerde yazdık hikayemizi
Ama ürkek ama şaşkın;
yaşanması gereken gerçekleriyle hayatın;
Şaşkınlığı bana ürkekliği sana...
Mutluluklar bulduk yeni sevdalar;
o anı unutamadık ama...
Sevdalar bana Mutluluklar sana...
Kederli günlerde hasret kaldık sevdaya ve aşka;
Keder bana hasret sana...
Sen şarkılarda aradın aşkı ben şiirlerde;
Şiirler sana Şarkılar bana;
Kaderde yazıyorsa;
Başla adımlamaya;
Bir adım sana bir adım bana...
Sus şimdi ve kalbini dinle;
Duyuyor musun çanlar çalıyor bir yandan ezanlar okunuyor;
vakit mi geldi ne ebedi ayrılığa veya kavuşmaya...
Saadetler dilerim hem sana hem bana...

Çağatay Çağlayan

Vatan İçin

Kimimiz Trk yaktık söyledik ciğerden ;
Kimimiz Şiirler yazdık okuduk yürekten ...
Vatan için hürriyet için;
ldk kimimiz olduk bedenden...

Çağatay ağlayan

Vatan ve Zikir...

Ezan bizim,Namaz bizim,
Din bizim İman bizim Hay allah..
Allah Hayy Allah Hayy
Allah Hayy Allah Hayy
*****

At bizim,silah bizim,Şan bizim...
La ilahe illallah La ilahe illallah La ilahe illallah La ilahe illallah
La ilahe illallah La ilahe illallah La ilahe illallah La ilahe illallah

Evvel bizim ahir bizim Zahir bizim;
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya Kerim Allah
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya medet Allah
*****

Şehitler can,Gaziler can,
Can bizim canan bizim
güç bize...
Deyyân Allah Allah Mennân Allah Allah
Kayyum Allah Allah Tevvab Allah Allah
*****

Günah bizim sevap bize;
Kahır bizim,Lütuf bize;
Kadir Allah Alim Allah Gaffar Allah Kahhar Allah
*****

Gece bizim, gündüz bizim
Ay bizim güneş bizim...
Ya Evvel ya Ahir ya Zâhir ya Bâtin
ya Bâki Allah Allah ya Nâfi Allah Allah
*****

Bayrak bizim toprak,Vatan bizim
Kan bizim...
Ya Hayyu ya Kayyum ya Settar ya Cebbar
*****

Gök bizim,dağ bizim deniz bizim Kum bizim;
Deyyân Allah Allah Mennân Allah Allah
Kayyum Allah Allah Tevvab Allah Allah
*****

Çok şükür Vatan bizim
Rahman Allah Hannan Allah
Rezzak Allah ya Aziz Allah Allah

Ebbed bizim Elbet bizim...
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya Kerim Allah
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya medet Allah
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya Kerim Allah
Allah Allah şükren lillah zikren lillah ya medet Allah

Çağatay Çağlayan

Yabancı Bir Aşka

Yürürken hızlı adımlarla kaldırımda ;
duraksadı aniden eğdi usulca başını öne...
baştan ayağa heyecan dolmasına rağmen bedene;
bakamadı hiç davet eden gözlere ...
topladı eliyle saçlarını dalgalandırdı attı kulak ardına;
kızardı yanakları teni büründü al renge;
yüzünde belirdi mahcup ve tatlı bir gülümseme ...
öyle ya ;
zarif bir hanımefendi nasıl aralardı kapıyı başka;
davet eden yabancı bir aşka ...!
Çağatay Çağlayan

Yağmur

Bir yağmur ki ıslattı ruhumu bile;
Sessizliğimin sesi oldu düşünce bir bir tenime...
Karardı hep ruh yüzüm damlaları kanımdan ince;
yağdı sel oldu gitti son umutlarım içinde...

Birkince sular damla damla akıp da yerlere;
Yansımam düştü üstüne belli belirsiz gülüşlerle...
Rüzgarın keyfine mahkum yorgun dizlerim;
Buharlaşıp gün be gün kayboldu gitti izlerim;

Bir başka yağmur ıslatınca sesimi;
Söz oldu serpildi şiirlerde hecelerin üstüne..
Aldı içine kattı götürdü yası ve yeisi;
Damlayan sözler yerli yerine düşünce...

Bu yeni yağmur ruhumu okşayan derince;
Damlıyor şimdi gözümde ince ince;
Son göz yaşlarım selasını verince;
huzura eğildi başım mutlu,mesut gönlümce...

Çağatay Çağlayan

Yaşamak

Yaşamak sanatı buya ince eler sık dokuruz;
Mal,mülk,para,şan,şöhret için allem kallem ederiz...
Müşariz;
Gaipler aleminde uzatmalı cesetleriz...

Yaşadım bitti deme,yaşamın üstünde vardır nice yaşam!
Arş-ı Azam buyuruyor Âli-makam
Muhammet aleyhiselam,
Aleyhissalatü Vesselam...

Çağatay Çağlayan

Yediveren Gülü

Ne ağlarsın gül; Gül'üm Yediveren;
Açelya bana yaren; İklimim,dengem;
Genede isyan etsem kadere;
Kıymet vermez hicran kalır...
Dökme yaprakların; üzülme sen;
Kahrım olur göz yaşın silmesen!

Bahar ne yana,kış ne yana;
Kader güler ah ne fayda...
Kahrımı al as dalına;
Kalırım elbet eğilmez isen!

Açan açar,solan solar;
Tabiat böyle talih,kader...
Görmez misin hiç dalını gözler;
Yediveren güller,Menekşeler;
Mevsiminde çiçekler...

Biz gideriz koku kalır;
Yaprak solar, tohum kalır;
Biz gideriz toprak kalır;
Güneş kalır su kalır;
Canlanır da hayat kalır...

Manolyanın aşkıyla;
Açelyanın duasıyla;
Sana taze güller kalır...

Çağatay Çağlayan

Yıkık anılar şehri

Kocadı yine İstanbul yürümeye mecali yok;
kalmamış bacaklarında derman;
Yıkıldı yıkılacak anbean...
Yetiş doktor, neredesin cankurtaran;
Hastaya şifa ol ki olmasın sonra hüsrân;
Yaklaşıyor buhran;
aman aman...
Her yer toz duman;
Molozlar atıklarından bir meydan
Yolları kapladı zift ile katran;
karardı yine Asuman...
Hey gidi koca kurt!
Bu kaçınıcı Devran...
sar yaralarını sar;
değiş kabuğunu değiş yine;
Değiş ki;
Yeni yeni hayatlara kavgalara ve sevdalara
şahitlik edecek başın...
Mahallesinde çocukların;
Sek sek oynayan kızlar ve top peşinde oğulların;
Ekmek telaşında anaların ve kavgasında babaların...
Camdan cama aşık taze sevdaların;
güneş bekleyen çiçeklerin
bina boyunda sarmaşıkların...
Kalabalık meydanların,çarşıların ve pazarların...
Devran döner durur hep yeniden doğarsın sen;
Göçecek olanlara kaldı hicran ile göz yaşı
yıkım ki ne yıkım ah bir bilsen...
"Vurma usta canımı yakıyorsun "diye sessizce haykırıyordu;
Çocukluğunun geçtiği sokakta yıllar sonra bir genç;
Durdurun diye çırpınıyordu iş makinelerine bakıp da...
"Yaralıyor beni anılarım kanıyor"...
Ama nâfile...
Anı canavarları görevde,darbe üstüne darbe;
binalar yerle yeksan zamana yenik mekan
buna ne çare!
Geçmiş silinmiş hafızası bomboş kalmış gibiydi o insan...
direnmekten vazgeçti ve durdu bir an;
"Yık usta yık "dedi hiç durmadan;
eninde sonunda ne zaman kalacak ne mekan;
yine kavuşacağız;
Benle birlikte girecek toprağa anılarda yaşanan..

Çağatay Çağlayan

Yıldızlar mahkumdur karanlığa

Gökte yıldızlar parlar ışıl ışıl;
Ama mahkumdur karanlığa yoksa anlamsızdır...
Sımsıcak yapar her yeri ısıtır hücrelerine kadar bedeni;
Gün batmadan güneş de doğmaz faydasızdır...
Acı olmasaydı tatlının kıymeti olmazdı ya;
Yokluğu bilmeden bir insan zengininde olsa manasızdır...
Okumak yetmez tek başına zeka kifayetsiz...
Kor ateşlerde yanmadan insan aydınlatamaz faydasızdır;
Kan dökülse vatan, yağmur damlasa nimet olur;
Toprak ıslanmadan doğurmaz manasızdır..
Her şiirin bir ruhu vardır onu yaşatan;
Kalp dile gelmezse akıl faydasızdır...
Kum saati gibi yaşam bir dolar bir boşalır;
Kabir bile içine almadan hayat vermez manasızdır...

Çağatay Çağlayan

Zafer

İstikbalin Pür-fer,kutlu olsun bu zafer
Cuntaymış ihtilal istila...
Korkma;
Yenilmez bu nefer İstiklale iptila...

Çağatay Çağlayan

Zaman hırsızı

Şu belli suçlu belli kime Őikayet etmeli...
Hakk davası bu kanunlar kifayetsiz Şimdi...
İnsan insana ve kendine tuzak vaktinin arsızı;
Geçip giden zamanda canın yarası...
VerilmiŐ Hakk'dan bize en büyük hazine zaman;
O hazinede hep gözü zaman hırsızı insan...

Çağatay ağlayan

Zamanda Yolculuk

Duvarda asılı duran eski bir fotoğrafa dalıp gitmek;
mümkün olur o an geçmişi ve geleceği görmek...
Zihin taşıtımız bizim zamanda yolumuz;
Ruh için bir tek kaldı bedeni terk etmek...
Anca böyle olur işte zamanda yolculuk etmek;
bilmek şimdiki ve anılarda gezmek...

Çağatay Çağlayan